

misli ne. In vendar je premenjava semena pri krompirju ravno tako potrebna, kakor pri drugih rastlinah.

Mnogokrat se greši tudi pri izbiranju sorte. Mnogo je gospodarstev, v katerih se le pozne sorte sadijo. To pa zaradi tega, ker jih imajo za bolj rodovitne, bolj močnate in tudi za bolj trpežne od ranih krompirjevih sort. Res imajo pozne sorte večidel vse te lastnosti, vendar pa se na drugi strani ne sme v nemar puščati, da je tudi mnogo ranih sort, ki ne le da obilno rodijo, marveč se tudi dolgo hraniti puste, če so le dozorele in se na pravem mestu shranjujejo. (Konec prihodnjic)

Gruške povrtnice.

III. 22. Gruška redkvica. (Rettigbirne.) Sad je drobičken, okrogel, zelenkasto-žolt, zrel, svitložolt, brez rudečice, izvrsten, dišaven, z bergamaščanskim okusom. Zori proti koncu avgusta in se ne meca. Drevo je zdravo in daje obilne obrodke.

23. Gruška poletna dekanovka. (Sommer Dechantsbirne.) Sad je srednje debelosti, debelotrebušnat, blede, svitlozelen, zrel, žoltozelen, brez rudečice, nježnega, zakislega, muškatega okusa. Je izvrsten namizni sad, ki proti koncu avgusta zori in 14 dni trpi. Drevo srednje veliko, rodovitno.

24. Gruška kraljeva muškateika. (Königliche Muskatellerbirne.) Sad je droben, topo-okrogel, žoltastozelen, zrel, svitložolt, solčno lice nekoliko mrklo rudeče zapravo. Okus je nježen malo kisel, vrezaven. Je grška namiznica prve vrste, zori v začetku septembra in trpi tri tedne. Drevo je veliko, in se daje najlepše v visoka debela vzrediti.

26. Gruška poletna jambreta. (Sommerambrette.) Sad je srednje-debel, topokrogličast zelen in dozoren le pegama žolt, skozi in skozi je bergamaščanskega okusa, je izvrsten namizen sad, zori konec septembra in se drži tri tedne. Drevo je srednje velikosti, in tudi v slabiji zemlji dobro propeva.

27. Gruška lovčanka. (Jagdbirne.) Sad nekoliko droben, jajast, lepo svitlozelen, zrel, svitložolt. Je izvrstna pozimna grška povdarjenega, muškatega okusa, kakor sladkor sladkega. Zori meseca novembra, trpi do januarja, sme se pa še le pozno z drevesa trgati. Drevo je malo, zahteva krepko hladno zemljo.

28. Gruška dolga bela dekanovka. (Lange, weisse Dechantsbirne.) Sad je srednje debelosti, podolgovat, zelenožolt, zrel bledežolt kakor limona. Je žlahtna namizna grška, dišečega, muškatega okusa. Zori meseca oktobra in trpi štiri tedne. Drevo je malo, daje obilen obrodek tudi kot pritlikovec na divjak vcepljena.

29. Gruška maronka tudi grška kolmarka. (Mannabirne.) Sad je debel, svit-

lozelen, zrel žoltastozelen in svitložolt. Je jedna najboljših zimskih namiznic. Zori meseca decembra in se drži do marca. Drevo rodi pozno pa obilno. Zahteva dobro zemljo in zavetno, toplo lego. Ob špalire najboljše kaže.

30. Gruška rujava rudečka. (Braunrothe Sommerbirne.) Sad droben, otopljen, krogličast, svitlozelen, zrel žoltastozelen. Solčno lice je temnorudeče zaprano. Cenjena grška namiznica, dišečega sladkorjevega okusa. Zori konec avgusta. Drevo srednje veliko, rodovitno.

31. Gruška jajača. (Eierbirne.) Sad je droben, žoltastozelen, zrel svitložolt, močno pikast. Izvrsten za na mizo in v gospodarstvo, zori sred avgusta in se drži več dni. Drevo je precej veliko, rodovitno in zasluži priporočbe.

Razun naštetih in opisanih sort pa bi v nobeni večji nasadbi ne smela manjkati: Die-lova maslenka, Hardenpontova zimška maslenka holandska smokvičanka, kolomova jesenska maslenka, grška Vladarica, grška postručanka, nemška Bergamaščanka, Grumkova zimka, Kolomova žlahtna zimka, lesnobarvasta maslenka, Napoleonova maslenka, Žlahtna šarnevka, Boskova čepana, prikasta poletna trnovka; za gospodarstvo: drobna palatinka, cimotna maslenka, grška glivinka itd. itd.

Sejmi. 11. aprila v Dobju, 13. aprila v Vojniku, sv. Lenartu v Slov. gor. pri Mariji Snežnici, Središču, Rogatecu, Cirkovcah, 14. apr. v Zdolah, 15. apr. na Vranskem, na Malih Rodnah pri Mariji Snežnici in v Spielfeldu.

Dopisi.

Sv. Marjeta na Pesnici, dne 30. sušca. (Nesrečen tat.) Že mnogokrat in na več let v zapor kaznovani porednež Donko iz Jakobovega dola, fare sv. Marjete, hotel si je nekaj mesenine za prihodnje Velikonočne praznike priskrbeti. Odpravi se tedaj v to svrho v noči od 26—27. t. m. z nepoznanimi tovariši na pot po slanino. Pri vdovici Mariji Valentan v Dragučovi pritrudi zunanjja vežna vrata z močnim kolom, po lestvici pa se poda ponočna drhal na streho, kjer je toliko raznese, da so zamogli tatinski lopovi na nadhišje. Tukaj pograbiyo in si naložijo od več svinj mesa, zabele in predobrih klobas in ko še nekaj obleke in skrinj pregledajo in premečejo, jo odrinejo po nenavadni poti domov. Pa ni sreče brez nesreče in tako je tudi tukaj bilo. Vesela ponočna drhal s težko pa mastno butaro na hrbtu pride komaj kakih 5 minut hoda, kar poglavarju moči opešajo. Kaj da se je zdaj godilo, ali zakaj je Donko obnemogel, to je skrivnost, mi samo to znamo, da so ga drugo jutro mrtvega na torišču našli. Imel je v obrnjeni suknji po žepih

polno klobas, a vse drugo je v bližini v vrečah in tunji ležalo. Nesramni pomagači so se vidne božje pravice tako prestrašili, da so vse pokradeno popustili, ter jo brez vsakega sledu popihali, a njih tovariša žalostnej osodi prepustili. Ko so ga drugo jutro potem našli, ponujal mu je eden klobaso pod nos držeč, češ: „Žeri vr., žeri!“ Kakoršno življenje, takošna smrt!

Iz Dobrne. (Pogreb.) Dne 26. marcija je pri Novicerkvi množina ljudstva do hladnega groba spremljala truplo nekdanjega župana tukajšnjega. Bil je to gosp. Janez Resnik vitez Resingen. Po svojem v letu 1834 umrljem očetu, ki je zavoljo svojih zaslug bil odlikovan z vitežkim naslovom in stanom, podedoval je grada Tabor in Frankolovo, oboje blizo Vojnika. Prodavši ju, kupil je Sotesko, pozneje sosednjo Dobrnico, naposled Novigrad. Kakor lastnik zadnjih dvoje posestev je bil občinski predstojnik na Dobrni. Tudi od tod se je poslovil leta 1864 ter se podal v Celje, kjer je kot zasebnik čakal na smrt. Ta neprepovedljiva ga je našla letos in mu prestrigla precej dolgo nit življenja. Želel je pa, naj bi mu telesni ostanki počivali poleg očeta pri Novicerkvi, zatoraj so ga prepeljali semkaj. Brez dvombe se še marsikteri sedanji gospodar spominja, kako ga je še mladeniča pokojni gospod učil obdelovati polje, plemeniti vinograde, skratka, kako je vsakemu pa mogočnosti pomagal z besedo in z dejanjem. Reveže je vselej rad podpiral in še v zadnji volji svoji znatne zneske tistim določil, med ostalim 2000 fl. za siromake pri Novicerkvi 500 fl. pa za ubožni zavod na Dobrni. Ko se je pred četrtsotletjem začelo takozvano „ustavno življenje“, je g. Resnik bil izvoljen za deželnega poslanca, ali razmere so nanesele, da je to častno službo le malo časa opravljal. Sedanji pokojnik bil je prijazen z vsakim človekom, rad je zahajal imenito v družbo duhovnikov, bil je čislán od vseh strani, a ljubi Bog mu je njegova dobra dela poplačal gotovo s srečno večnostjo.

Iz Možganjec. (Ogenj) 13. marcija t. l. pogorelo je v Možganjcih na ptujskem polju šestim gospodarjem nad 20 poslopij. Pri tej priložnosti bodi omenjeno, da zavarovalno društvo „Slavija“ svojim zavarovancem ni samo zavarovalnine potrdila, temuč jim s tem jako pomogla in koristila, da jim je odmah $\frac{3}{4}$ zavarovalnine izplačala. Bodi zategadej vsem, kateri hočejo svoja poslopja zavarovati, banka „Slavija“ najtopleje priporočena!

Iz Brezic. (Neprevidno.) Pri nas je še zmiraj nemarna navada, da krompir že pred Jožefovim sadijo. Letos ste dve ženski iz Kapeljske župnije v tem času krompir sadili kraj graščinskega lesa. Ker je ojster veter bril, si delalki naberete listja in suhljadi ter si zanetite ogenj. Ko opravite svoj posel, pre-

pustite ognjišče vetru, da si na njem požge svoje peruti. Toda silni vihar tako močno zapihne, da je žrjavico zanesel v bližnji gaj. V kratkih urah pogori 100 oralov najlepšega lesa. Naša fara je svoje mlade in stare moči napela, da je zabranila še večo škodo. Škoda se še ne more na tenko oceniti, da je pa velika, je že res.

Iz Kaple. (Dvojna mera.) Letos so č. očetje lacaristi v Remšniku že tretjokrat in v Kapli drugokrat vodili duhovne vaje vernega ljudstva. Okrajna gosposka pa je v Remšniku vaje prepovedala. Žandar je prinesel g. župniku pismo, da se zavoljo osepnic pobožnost prepové še le 21. sušca, ko so očetje lacaristi že na Remšniku bili. G. župnik je gosposki pismeno poročal, da v oeli fari nikdo ni za kozami bolen, in potem se je pobožnost dovolila. — 23. sušca pa se sejem v Marenbergu ni prepovedal.

Iz Ljutomera. (Med razbojniko je padel.) Poštena krščanska hiša Vargazonova v Pristavi poleg Ljutomera je letos doživela res žalostne velikonočne praznike. Velikega tjedna se je najstariši sin te hiše v Lendavo na Madjarsko po vino vozil. Na potu domu ga sreča voz poln kopačev, ki so se peljali v kop. Kopači napadejo fanta in ga tolčejo tako dolgo po glavi, dokler zavesti ne zgubi. Sledujoči še najhujši razbojnik med njimi pohodi po njem. K sreči je pripeljal za njim vino nek znanec, ki je ranjenega naložil na svoj voz, a razbojniko je ovadil sodniji, ki zdaj ima že pet tičev pod ključem. Dva dni še je revež živel, a že na veliki petek so mu zvonili — ali prav za prav mu niso zvonili. Pogreb na veliko noč dopoludne je bil res velikansk; cela okolica in vsi stanovi so se ga udeležili. S tem so res najbolj pokazali svoj gnjus nad tolikim hudoilstvom. Rajni še le 25 let star, bil je ponos ljutomerskega okraja, je bil lepega kršč. obnašanja, olikan in učen kmetovalec in zvest sin slovenskega naroda. — Kdo vè zdravilo zoper taka in enaka zločinstva? — Strah božji je edino zdravilo, ki bi na vsak način pomagalo. Nekaj pa bi tudi hasnila — klop in pa palica; na den tedaj ž njima! —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarica se je 2. aprila podala na šest tjednov v Heidelberg, kjer je visoko gospo že pričakovala cesaričina Valerija. O velikinoči so vseučeliščniki v Brnu počitnice porabil v ta namen, da so v nekem zboru močno napeljavali vso vodo na Bismarkov mlin. Da bi vsled tega v Avstriji ne nastala suša, se je vladni nastopnik moral oglasiti in zajezo zadelati, in zborovanje pretrgati. — Pri neki veselici v Dalmaciji je baron Jovanovič pil na srečo avstrijskih in črnogorskih pušk. Nadvoj-